

Editorial November Issue vol.2 | 2021

Μανώλης Οικονόμου - 01/12/2021

Αν η αρχιτεκτονική ως δημιουργία αφορά καταρχάς τον σχεδιασμό ενός "κελύφους", η εμπειρία της αρχιτεκτονικής αφορά κυρίως τον εσωτερικό του χώρου. Και αν το κτηριακό κέλυφος είναι το προστατευτικό πλαίσιο της ζωής, το εσωτερικό του κελύφους είναι η ίδια η ζωή. Το πρόγραμμα του εσωτερικού χώρου και η οργάνωσή του, η γεωμετρία του και τα υλικά του, τα έπιπλα και τα αντικείμενά του, αποτελούν τα στοιχεία εκείνα που σχεδιάζονται ή επιλέγονται με στόχο να υποδεχθούν τη ζωή και να εξυπηρετήσουν τις καθημερινές λειτουργίες με τον καλύτερο τρόπο. Η μοντέρνα αρχιτεκτονική, η οποία επιδίωξε να αφαιρέσει οτιδήποτε το περιττό από τον εσωτερικό χώρο, δημιούργησε εσωτερικά ιδιαίτερης ποιότητας, τα οποία έθεσαν τις νέες αρχές και αξίες της νεωτερικότητας στο πλαίσιο της μοντέρνας ζωής.

Παρ' όλη την ιδιαίτερη σημασία του εσωτερικού (interior) των κτηρίων, οι μελέτες οι οποίες επικεντρώνονται αποκλειστικά σε αυτό είναι σχετικά λίγες: από τις πλέον κλασικές όπως το *Objects of Desire: Design and Society 1750-1980* του Adrian Forty (1986) και το *Interior Design in 20th Century America: A History* του C. Ray Smith (1987) ή τις πιο σύγχρονες όπως το *A Topology of Everyday Constellations* του Georges Teyssot (2013), το *A History of Interior Design* του John Pile (2009), το *The Modern Interior* της Penny Sparke (2008) και το *The Emergence of the Interior: Architecture, Modernity, Domesticity* του Charles Rice (2006), μέχρι τα πιο εντοπισμένα σε συγκεκριμένες χώρες και εποχές έργα, όπως το *Japanese Interior Design: Its Cultural Origin* του Shigeru Uchida (2007) και το *Livable Modernism: Interior Decorating and Design during the Great Depression* της Kristina Wilson (2004).

Στην ελληνική βιβλιογραφία, η συζήτηση για τον εσωτερικό χώρο έχει αναπτυχθεί ακόμα λιγότερο, και μόνο έμμεσα ή εν μέρει, όπως στο Διακοσμητικές τέχνες. Τρεις αιώνες τέχνης στην ελληνική αρχιτεκτονική του Δ. Φιλιππίδη (1998) και στο *Το αστικό έπιπλο στην Ελλάδα, 1830-1940* των Γ. Παρμενίδη και Ε. Ρούππα (2003). Σαφώς περισσότερα είναι, βέβαια, τα σχετικά άρθρα που έχουν γραφεί κατά καιρούς, από το "Εσωτερικός χώρος και σύγχρονη αρχιτεκτονική" του Δ. Φατούρου, δημοσιευμένο στο περιοδικό *Ζυγός* το 1960, μέχρι τα σχετικά άρθρα και αφιερώματα στα περιοδικά *Αρχιτεκτονική*, *Αρχιτεκτονικά Θέματα* και *Θέματα Χώρου και Τεχνών* (του οποίου άλλωστε ο αρχικός αγγλικός τίτλος ήταν *Interior Design in Greece*). Γενικότερα, πάντως, η νεοελληνική αρχιτεκτονική εκπαίδευση έχει αντιμετωπίσει με σχετική αμηχανία τη σχέση της μοντέρνας αρχιτεκτονικής με τον εσωτερικό χώρο.